

Szöveggondozás alapelvei

1. Szövegek létrejöttének körülményei

- Szövegeink egy részét (általában azok első felét) a szerzők készítették fordították magyarról romanira. Ezeket begépeztük, majd a szerzőkkel együtt átnéztük.
- A szövegek másik részét egyből gépbe írtuk olyan módon, hogy egy egyetemi hallgató résztvevő gépelt, miközben a helyi résztvevő diktált és szimultán ellenőrizte, jóváhagyta a begépelteket.

2. Az így elkészült szövegek jellemzői a következők:

- A szóhatárok a szerzők intencióihoz, nyelvérzékéhez igazodnak.
- Változók az ékezethasználattal stratégiái is az 'e-é' és az 'a-á' párokat illetően.
- Eltérték a helyi résztvevő stratégiái a hehezetes hangok jelölésében. Volt, aki jelölte ezeket (ph, például mert már hallotta, látta, hogy „így kell”), volt aki nem.
- Szórnak a jelölések a [x] tekintetében, általában kh-t vagy k-t alkalmaztak a helyi résztvevő
- Az egyes helyi résztvevők szövegei megfogalmazásukban, komplexitásukban, a követett grammatikai megoldások tekintetében különbözhetnek.

3. Szöveggondozás alapelvei

- Tudomásul vesszük, hogy a helyi szerzők a fenti szempontok mentén különböző szövegeket hoznak létre. Ezeket a különbségeket a nyelvi heterogenitás részeként kezeljük.
- Az idiográf írásmegoldások előnyben részesítése azonban nem jelenti azt, hogy a szövegeket gondozatlanul hagytuk.
- Fő szempontunk volt, hogy olyan szövegeket hoztunk létre, amelyek a helyiek számára érthetőek és olvashatók.
- E szempontok egységesítést, standardizációt követelnek. **Azonban a standardizációt feltétlenül a helyi résztvevők feladatának, vagy még inkább lehetőségének tartottuk.** Ezért egy-egy szerző idiografikus megoldásait nem egységesítettük általunk vélt vezérelvek alapján